

Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Özel Eğitim Dergisi

Yıl: 2018, Cilt: 19, Sayı: 2, Sayfa No: 335-354

DOI: 10.21565/ozelegitimdergisi.338752

ARAŞTIRMA

Gönderim Tarihi: 18.09.17

Kabul Tarihi: 02.02.18

Erken Görünüm: 12.02.18

Özel Yetenekli ve Zihin Yetersizliği Olan Ressam Muhammed Yalçın'a Yönelik Bir Araştırma*

Kerim Laçınbay **
Gazi Üniversitesi

Meliha Yılmaz ***
Gazi Üniversitesi

Öz

Bu araştırma; %70 çalışma gücü kaybı bulunan, 35-40 aralığında zeka bölümü (intelligence quotient-IQ) seviyesine sahip ve görsel sanatlar alanında özel yetenekli olan Muhammed Yalçın'ın resimlerini plastik değerler (tasarım ilke ve elemanları) açısından, sosyal gelişimine etkisi bakımından ve Bloom Taksonomisi'nden faydalanılarak incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmada nitel araştırma yöntemi kapsamında, örnek olay (vaka) araştırması kullanılmıştır. Gecekondu evini bir sanat eserine dönüştüren Muhammed Yalçın'ın kâğıt, tuval, zemin ve duvar resimlerinden örnekler toplanmıştır. Vasisiyle yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak görüşme yapılmıştır. Muhammed'in ürettiği görsellerin iletişim becerisine ve sosyal yaşantısına katkısı olup olmadığı incelenmiştir. Üretilen resimler, plastik değerler bakımından ve Bloom Taksonomisi'nden faydalanılarak betimsel olarak analiz edilmiştir. Araştırmada, Yalçın'ın çalışmalarının estetik değerlere ve özgün niteliklere sahip olduğu, özetle sanatsal nitelikler taşıdığı, ifade ve iletişim aracı olarak kullandığı bu çalışmaların, sosyal gelişimine ve psikolojik rahatlamasına katkı sağladığı sonucuna ulaşılmıştır. Resimleri, Bloom Taksonomisi'ne göre incelendiğinde ise; bilişsel düzeyde 'sentez', duyuşsal düzeyde 'örgütleme' ve psikomotor düzeyde 'yaratma' basamaklarına uygun çalışmalar ortaya koyabildiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar sözcükler: Özel eğitim ve sanat, zihin yetersizliği, sanat eğitimi.

Önerilen Atıf Şekli:

Laçınbay, K., & Yılmaz, M. (2018). Özel yetenekli ve zihin yetersizliği olan ressam Muhammed Yalçın'a yönelik bir araştırma. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Özel Eğitim Dergisi*, 19(2), 335-354. doi: 10.21565/ozelegitimdergisi.338752

*Bu çalışma, 2. Uluslararası Felsefe, Eğitim, Sanat ve Bilim Tarihi Sempozyumu'nda sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

**Arş. Gör., E-Posta: kerimlacinbay@gazi.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0003-1510-6265>

***Prof.Dr., E-posta: ameliha@gazi.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-7732-2660>

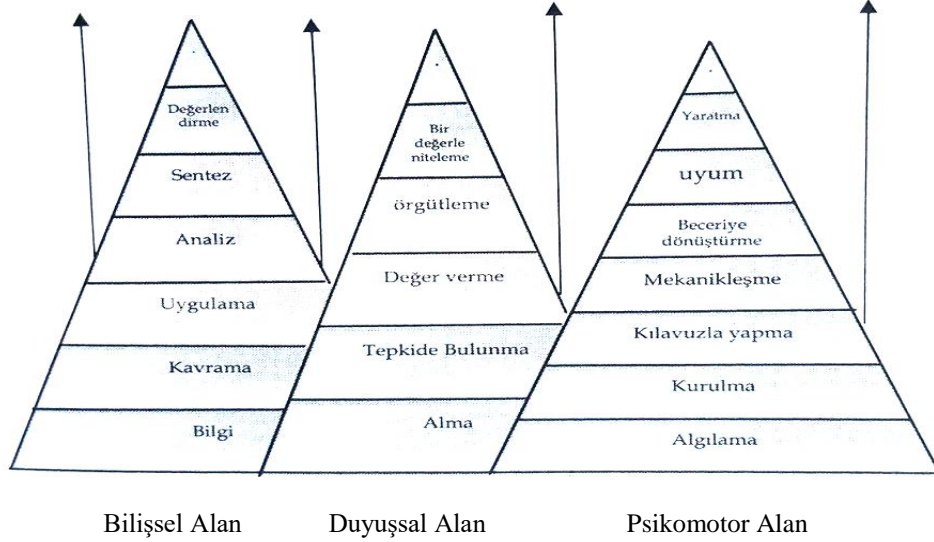
Türkiye’de 5378 sayılı engelliler hakkındaki kanunda (T.C. Resmi Gazete, 2005) engelli birey; fiziksel, zihinsel, ruhsal ve duygusal yetilerinde çeşitli düzeyde kayıplarından dolayı topluma diğer bireyler ile birlikte eşit koşullarda tam ve etkin katılımını kısıtlayan tutum ve çevre koşullarından etkilenen birey olarak tanımlanmaktadır. Zihinsel engellilikle ilgili alanyazın incelendiğinde en çok kabul gören tanımın, Amerika Zihinsel Engelliler Birliği (AAMD -American Association of Mental Deficiency) tarafından 1983 yılında ‘Gelişim süreci içinde genel zihinsel işlevlerde normalden önemli derecede gerilik ve bunun yanında uyumsal davranışlarda yetersizlik gösterme durumu’ şeklinde ifade edilen tanım olduğu görülmektedir (Akt., Metin ve Işıtan, 2011, s. 159).

Türkiye İstatistik Kurumu’nun (TÜİK, 2002) engelliler ile ilgili verilerine göre; Türkiye nüfusunun %12,29’unun engelli; %0,48’lik oranının ise, zihinsel engelli olduğu görülmektedir. Bu oranlarla yaklaşık olarak her 100 kişiden 13’ünün engelli, her 200 kişiden birinin ise zihin yetersizliği olduğu görülmektedir. Ülke nüfusu göz önünde bulundurulduğunda bu oranın önemli ölçüde yüksek olduğu ortadadır. Ancak ülkemizde engelli bireylerin varlığı ve onların gereksinimleri, toplumun diğer bireyleri tarafından tam anlamıyla bilinmemektedir. “Genel olarak; engelli bireylerin varlığının toplum içerisinde fazla görülmemesi ve/veya engelli bireylerin toplumun normal kabul edilen bireylerinden ayrılan yönlerinin neler olduğunun tam olarak bilinmemesinden dolayı toplum içerisinde, engelli bireylerin kimler olduğu ve ihtiyaçlarının neler olabileceğine ilişkin bir bilinç istenilen düzeyde gelişmemiştir” (Salderay, 2010, s. 220). Ülkemizin toplumsal yapısı göz önüne alındığında özel eğitime gereksinim duyan çocukların toplum tarafından yeterince tanındığı söylenemez. Hatta bu çocuklara ilişkin bazı gerçek dışı önyargı ve inançlar vardır. Bunların başında zihin yetersizliği olan çocuklar için hiçbir şeyin yapılamayacağı inancı gelmektedir (Özgür, 2013, s. 7).

Görsel sanatlar eğitimi, çocukların farklı disiplinlerde kullanabilecekleri yaratıcı davranışlar geliştirmelerine, sanatı görsel bir iletişim aracı olarak kullanabilmelerine, estetik bilinç kazanmalarına, özgür ve özgün düşünebilmelerine, bireysel farklılıkları ve kendilerini tanımlamalarına yardımcı olmaktadır. Bu yönleriyle görsel sanatlar, sağlıklı bireylerde olduğu gibi özel eğitime gereksinim duyan bireyler için de etkili bir araçtır. Bireyler, birbirlerinden farklı özelliklere sahip olup benzerliklerini ve farklılıklarını dikkate alan, gelişmekte ve değişmekte olan dünyaya ayak uydurmalarını sağlayacak bir eğitim sürecine gereksinim duymaktadırlar (MEB, 2011). Bütün bireylerde olduğu gibi yetersizliği olan bireylerin de ilgi alanlarında ve özel yeteneklerinde farklılıklar görülmektedir. Bu bireylerin zihinsel gelişimleri beklenenden daha farklıdır ve algıladıkları görsel kavramsal sinyaller daha hızlı ya da daha zayıf olabilir (Aytaç ve İskenderoğlu, 2007; Akt., Çetin ve Yaban, 2011, s. 409). Günümüzde özel yetenek sadece genel zekâ ile sınırlı görülmemektedir. Yüksek akademik başarı, keşif ve icat yeteneği, yaratıcı davranışlar yeteneği, görsel ve performansla dayalı sanat yeteneği, sportif yetenek gibi çeşitli alanlarda gösterilen başarı üstün/özel yetenek olarak görülmektedir (Özbay, 2013, s. 9).

Tarihsel perspektife bakıldığında özel ve(ya) üstün yetenekli bireyler doğru yer ve zamanda yeteneklerini ortaya koyduklarında, çevresindekilerin genellikle dikkatini çekmişlerdir. Eğer birey hem yetersizliğe sahip, hem de özel bir yeteneğe sahipse, yeteneklerini ortaya koymayı başardığında olağanüstü örnekler karşımıza çıkmaktadır. Örneğin; dönemin doktorları tarafından akıl hastası teşhisi konulan Van Gogh, çocuk felci geçirmiş olan sürrealist sanatçı Frida Kahlo, işitme engeli bulunan dünyaca ünlü besteci ve müzisyen Ludwig Van Beethoven, genetik mutasyondan dolayı doğuştan görme engeli bulunan Türk ressam Eşref Armağan, evrenbilim üzerine çalışan ALS hastası bilim insanı Stephan Hawking farklı engellere sahip ve yetenekleriyle engelleri aşmış başlıca isimler arasında yer almaktadır. Özel yetenekleri, bedensel ya da zihinsel yetersizliklerinin önüne geçtiği için bu isimler dünya toplumlarının dikkatini çeken başlıca örnekler arasına yerleşmişlerdir.

Bu araştırma; sağlık raporuna göre, doğum öncesi nedenlerden dolayı yüzde yetmiş çalışma gücü kaybı bulunan ve 35-40 aralığında zeka bölümü (intelligence quotient-IQ) seviyesine sahip olan Muhammed Yalçın’ın resimlerini plastik açıdan (tasarım ilke ve elemanları açısından) incelemeyi, bu çalışmalarının sosyal yaşamına etkisini ve resimlerin Bloom Taksonomisi’nden faydalanarak öğrenme alanlarına göre incelenmesini amaçlamaktadır. Özel eğitime gereksinim duyan bir bireyin; bilişsel, duyuşsal, devinişsel öğrenme alanları ve bu alanların alt basamakları göz önünde bulundurularak incelenmesinin ilgili alanyazın açısından faydalı olacağı düşünülmektedir.

Şekil 1. Bloom taksonomisi (Doğan, 2015, s. 83).

Bloom taksonomisi; bilişsel, duyuşsal ve psikomotor (devinişsel) olmak üzere üç temel alandan oluşmaktadır. Bilişsel alan; bilgi, kavrama, uygulama, analiz, sentez ve en üst basamağı olan değerlendirme aşamalarından oluşmaktadır. Duyuşsal alan; alma, tepkide bulunma, değer verme, örgütlenme ve en üst basamağı olan bir değerle nitelendirme aşamalarını içerir. Psikomotor alan ise; algılama, kurulma, kılavuzla yapma, mekanikleşme, beceriye dönüştürme, uyum ve en üst basamağı olan yaratma aşamalarından meydana gelir.

Bilişsel alanın alt basamakları şu şekildedir: Bilgi (hatırlama), bir alana özgü bilgileri hatırlamayı; kavramları, sembolleri vs. bilmeyi ifade eder. Kavrama basamağı, bilginin anlamının bozulmadan özgün bir dil veya sembol kullanarak yeniden ifade edilmesi durumudur. Uygulama basamağında, daha önce kavranan bilgilerin tekrar uygulanabilmesi söz konusudur. Analiz (çözümleme) basamağında, bir bütünden parçaya gidilir, bu aşamada bir bütünün hem içerik yönünden hem de biçimsel yönden çözümlenebilmesi beklenir. Sentez basamağında bireyin yeni ve özgün ürünler vermesi beklenmektedir. Değerlendirme basamağı Bloom'un taksonomisinde en üst bilişsel düzeyi kapsamaktadır. Değerlendirme basamağında belirlenen ölçütlerle yöntemler, teknikler vs. nitelikleri ve nicelikleri bakımından karşılaştırılır ve bunlar hakkında bir yargıya varılır (Doğan, 2015, s. 96).

Duyuşsal alanın alt basamakları şu şekildedir: Alma basamağında; bu düzeydeki davranışların temelinde uyarıcıları fark etme isteği bulunur. Tepkide bulunma basamağında, farkına varılan uyarıcılara yönelik tepkilerin gösterilmesi beklenir. Değer verme basamağı, bir inanç ya da tutum geliştirmenin başlamasıdır, değer verme davranışları kararlı ve tutumlu olur. Örgütlenme (bütünleştirme) basamağında, değerleri kavramsallaştırma ve bir değerler sistemi oluşturma durumu vardır. Bu aşamada birey değerleri soyut ve sembolik hale getirme çabasıdadır. Gerektiğinde değerleri yeniden tanımlar ve birbirleriyle ilişkilendirir. Bir değerle nitelendirme basamağı, bireyin inanç veya ideallerini dünya görüşüne dönüştürdüğü aşamadır. Bu aşamada birey kabul ettiği, özümlediği değerler sistemine uygun davranışlar sergiler (Doğan, 2015, s. 100).

Devinişsel (psikomotor) alanın alt basamakları ise şu şekildedir: İlk basamak olan algılama, devinişsel alanın temelini oluşturur. Davranışların temelinde algılama vardır, çevrenin duyarlar yardımıyla farkına varılmasıdır. Kurulma, devinişsel bir davranışı gerçekleştirmek üzere hazırlanmasıdır. Kılavuzla yapma, belirli yönergeleri takip ederek veya bir uzmanın takip edilerek davranışların gerçekleştirilmesini kapsar. Mekanikleşme

basamağı, devinişsel hareketlerin tekrarlanması ile vücudun alıştığı hareketlere dönüşmesidir. Beceri haline getirme basamağı, davranışlar artık beceri haline getirilmiştir, bu aşamada davranışlar rahat bir şekilde tamamlanır. Uyum basamağında, devinişsel hareketlerde değişiklikler yapmak gerektiğinde birey bu değişikliklere hazır haldedir. Devinişsel alanın en üst basamağı olan yaratma basamağında ise, özgün bir devinişsel davranış üretmenin gözlenmesi beklenir (Doğan, 2015, s. 105).

Bu araştırmada Muhammed Yalçın'ın resimleri, plastik değerler (tasarım ilke ve elemanları) açısından, sosyal gelişimine etkisi bakımından ve Bloom Taksonomisi'nden faydalanılarak incelenmiştir.

Yöntem

Araştırma Modeli

Bu araştırmanın modeli bir nitel araştırma türü olan örnek olay (vaka) çalışmasıdır. Erkuş'a (2013) göre tek denekli vaka-olgu çalışması özel durum araştırmaları içerisinde yer almaktadır. Örnek olay (vaka) çalışması, bir olayın uygun olabilecek herhangi bir yöntemle ayrıntılı bir şekilde incelenmesidir. Belirli amaçlar ve araştırma soruları olsa bile, olayı, olabildiğince tüm yönleri ile anlamak genel amaçtır. Nitel araştırmadaki diğer yaklaşımlarla benzer biçimde örnek olay çalışması, olayı derinlemesine, doğal ortamında, karmaşıklığını ve bağlamını dikkate alarak anlamayı hedefler (Punch, 2005). Bu yöntem ile sosyal bilimlerde bir birimin karışık davranış şekillerine ve çevresiyle olan ilişkilerine etkisi olan faktörlerin bulunması amaçlanmaktadır. Örnek olay çalışmaları bütün süreci veya birimin geçmişini, sosyal faktörlerle olan ilişkisini ve çevresinde yer alan güçlü unsurları araştırmayı öngörür. Araştırmacı, sosyal bir birimin içindeki çeşitli faktörleri bir bütün olarak görmeye çalışır (Yüksel, Mil ve Bilim, 2007).

Örnek olay çalışmasına dayalı bir araştırma önerisinde Punch'e (2005) göre bulunması gerekenler:

1. Örnek olayın sınırlarının belirlenmesi ve açıkça ifade edilmesi,
2. Araştırmanın gerekliliği ve böyle bir araştırmanın genel amaçları konusunda net bir fikir sahibi olmak,
3. Bu genel amaçları belirli amaçlara ve araştırma sorularına dönüştürmek,
4. Örnek olay çalışmasının genel stratejisini belirlemek, özellikle araştırmanın tek örnek üzerinden mi yoksa birden fazla örnek üzerinden mi araştırılacağına karar vermek,
5. Hangi verilerin kimden nasıl toplanacağını belirtmek,
6. Verilerin nasıl çözümleneceğini göstermek gerekir.

Katılımcı

Bu araştırma, zihin yetersizliği olan tek kişiden oluşan bir örnek olay (vaka) çalışması olup, sağlık raporuna göre %70 çalışma gücü kaybı bulunan ve orta derecede zihinsel yetersizliği (IQ, 35-40) olan, görsel sanatlar (resim) alanında özel yetenekli Muhammed Yalçın ve resimlerinden oluşturmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Araştırma sürecinde Yalçın'ın evi iki kez ziyaret edilmiştir. İlk ziyarette yarı yapılandırılmış görüşme formundan faydalanarak katılımcının vasisiyle görüşme yapılmıştır ve Muhammed Yalçın ve çalışmalarına yönelik gözlem gerçekleştirilmiştir. Kâğıt, tuval ve duvar resimleri fotoğraflanarak örnekler toplanmıştır. Ardından aynı tarihte Ankara'da özel bir sanat galerisindeki sergisi ziyaret edilmiştir. Sergide yer alan tuval resimlerinden de fotoğraflar toplanmıştır. Yalçın ailesini ikinci ziyarette, Muhammed Yalçın'a tuval üzerine resim yaptırılmış, bu süreç; video ile kayıt altına alınmış, araştırma etiğini sağlamak için vasisinden gönüllü katılım formuyla izin ve engel durumunu belirten sağlık kurulu raporu alınmıştır.

Gönüllü katılım formu. Araştırma etiğini sağlamak amacıyla, 'Bilimsel araştırmaya gönüllü katılım formu vasi tarafından okunmuş ve imzalanmıştır. Araştırmaya konu olan Muhammed Yalçın'ın isminin araştırmada kullanılmasına vasisi tarafından izin verilmiştir.

Yarı yapılandırılmış görüşme formu. Katılımcı ile zihinsel yetersizliği nedeniyle doğrudan iletişim sağlanamadığından, bu form aracılığıyla vasisiyle görüşme yapılmıştır. Katılımcının öyküsüne bu form ile ulaşılmıştır. Form iki ana bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde yer alan maddeler; katılımcının zihin yetersizliğini, sosyal yaşamını ve resim yapmaya başlama sürecini tanımayı hedefleyen sorulardan oluşmaktadır. İkinci bölümde yer alan sorular ise; resim yapmasının, sanatsal faaliyetlere katılmasının sosyal yaşamına katkı sağlayıp sağlamadığını belirlemek amacıyla hazırlanmıştır.

Gözlem. Araştırmada serbest gözlem yapılmıştır. Katılımcının resim atölyesi olarak kullandığı ve ikamet ettiği evi, iki kez ziyaret edilmiştir. İlk ziyarette aile bireyleri ve katılımcıyla tanışılmış ve birinci araştırmacı tarafından saha notları alınmıştır. Bu gözlem, bir saat 15 dakika sürmüştür. İkinci ziyarette, katılımcının kâğıt, tuval, duvar ve zemin üzerine yaptığı resimlerinden fotoğraf ve video kayıtlar alınmıştır. Ardından katılımcıya atölye çalışması (workshop) yaptırılmış ve resim yapma süreci gözlemlenmiştir. İkinci gözlem iki saat 40 dakika sürmüştür.

Atölye çalışması. Katılımcıya herhangi bir konu sınırlandırılması yapılmadan özgün bir resim yapması istenmiştir. Araştırmacının gözetiminde, tuval üzerine akrilik boya tekniği kullanılarak (1 saat 37 dakika) resim yaptırılmıştır. Bu süreç kamera ile kayıt altına alınmıştır.

Veri Toplama ve Analizi/Uygulama

Yarı yapılandırılmış görüşme formundan elde edilen veriler için içerik analizi yapılmıştır. Görüşme sonucunda elde edilen bulgulara, 'katılımcı hakkında bulgular' ve 'resimleri hakkında bulgular' olarak bir sonraki bölümde yer verilmiştir. Gözlemden elde edilen veriler, tematik olarak analiz edilmiştir. Tematik analizde araştırmacılar, veriler içinde tema ve örüntüler aramak için analitik tekniklere odaklanırlar. Verilerin kodlanmasıyla kodların özünde ne olduğunu bulmaya çalışırlar (Ersoy, 2014, s. 259). Burada katılımcının; kâğıt, tuval, duvar ve zemin üzerine yaptığı resimler, üç görsel sanatlar eğitimi alan uzmanı tarafından resimlerde ele alınan konular bakımından tematik analiz yapılarak altı kategoriye ayrılmıştır. Uzman değerlendirmelerinin güvenilirliği için, Huberman'ın (1994) önerdiği güvenilirlik formülü (Güvenirlik = Görüş Birliği / (Görüş Birliği + Görüş Ayrılığı)) kullanılmıştır. Güvenirlik hesaplarının %70' in üzerinde çıkması, araştırma için güvenilir kabul edilmektedir (Miles ve Huberman, 1994). Yapılan analizler sonucunda üç alan uzmanın görüş birliğine vardığı görülmektedir. Son olarak, gözlem verilerinin (resimlerin) katılımcıya ait olup olmadığını ispat etmek amacıyla 10.02.2017 tarihinde, atölye çalışması yaptırılmış, bu çalışmanın tamamı (1 saat 37 dakika) kamera ile kayıt altına alınmıştır. Atölye çalışması araştırmacılar tarafından incelendiğinde sanatsal üslup ve plastik değerler açısından gözlem verileriyle tutarlı olduğu görülmektedir.

Bulgular

Katılımcı Hakkında Bulgular

Katılımcının sağlık raporu incelendiğinde, doğum öncesi nedenlerden dolayı yüzde yetmiş çalışma kaybı, 35-40 aralığında da IQ düzeyine sahip olduğu görülmektedir. Vasisi olan babasıyla yapılan görüşmeler özetle şu şekildedir: 1979 yılında Ankara ili, Altındağ ilçesine gelen Yalçın ailesinin, dördüncü ve son çocuğu olarak Muhammed Yalçın 1988 yılında dünyaya gelmiştir. 2009 yılı itibarıyla resimle tanışıp, 2010 yılında Gazi Üniversitesi tarafından düzenlenen yetersizliği olan bireylere yönelik "Yapabilirim" konulu resim yarışmasından başarı ödülü almıştır. Bu ödül onun resme yönelik motivasyonunu arttırmıştır. Bir süre Milli Eğitim Bakanlığı Çağdaş Eğitim ve Uygulama Okulu'nda eğitim almıştır. Ardından bir ressamın özel atölyesinde onun refakatinde diğer üç yetersizliği olan bireyle birlikte atölye çalışmalarına katılmıştır. Çağdaş Eğitim Okulu'nun Çankaya ilçesine taşınmasıyla birlikte ailenin maddi imkânsızlıkları sebebiyle eğitimine devam edememiştir. Bir süre sonra kendisine, diğer üç yetersizliği olan arkadaşıyla birlikte atölyesinde ders veren ressam, Muhammed'in vasisi olan

babasına evin bir odasını kendisine atölye yapmasını ve Muhammed'in orada resim yapmaya devam etmesini tavsiye etmiştir. İlk olarak kâğıt yüzeylere, ardından tuvalere birbirine benzer karakterlerin bulunduğu resimler yapmış, ardından kiracı olarak kaldıkları ve halen konaklamakta oldukları gecekonduda, atölye olarak ailesinin kendisine ayırdığı odanın duvarlarına, diğer odaların duvarlarına, balkon duvarlarına, evin zeminine ve evin dış cephesine kendine özgü karakterleri defalarca kullanarak resimlerle donatmıştır. Evlerini ziyaret eden kişilerden bazılarının öncü olmasıyla Ankara içerisinde çeşitli kamusal alanlarda, bir alışveriş merkezinde, özel bir galeride sergiler açmış olup ve son yıllarda da Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde sergiler açmaya devam etmektedir.

Resimleri Hakkında Bulgular

Katılımcının resim yapma süreci incelendiğinde öncelikle aşırı titiz ve sistemli bir biçimde çalıştığı gözlenmektedir. Herhangi bir okuryazarlığa sahip olmamasına rağmen resimlerine ismini yazması ve tarih atması vasisi tarafından öğretilmiştir. Muhammed'in resimleri incelendiğinde, gözlemlendiği figür ve nesnelere görsel ifadesinde, bu unsurların aslına uygun özelliklerini (Örneğin; arabaların dört tekerlekli yapısı, uğur böceklerinin kanat, kedi karakterinin gövde detayları vb.) kendine has yorumladığı şematik biçimlere dönüştürdüğü görülmektedir. Bu şematik biçimlerde, bilindik klişe biçimlerden uzak, özgün ifadeler dikkati çekmektedir. Yani Muhammed Yalçın, normal gelişim gösteren çocukların sıkça kullandıkları, kendilerine öğretilmiş şablon ya da kalıp şemaları (örn. M şeklinde kuşlar, üçgen çatılı evler, top şeklinde ağaçlar vb.) kullanmaktan çok uzak, gözlem ve sezgilerinden süzülerek ifade bulan kendi özgün biçimlerini oluşturmuştur. Bu özgün biçimleri tekrarlayarak, kendi özgün şemalarını ortaya koymuştur. Resimlerinin çoğunda, bazı tematik karakterlere odaklandığı ve kompozisyonlarını belirlemiş olduğu karakteri temel alarak oluşturduğu görülmektedir. Biçim olarak tüm resimlerinde etrafında bulunan ve gözlem yapabileceği, iç içe yaşadığı figür ve nesnelere (çiçek, tırtıl, uğur böceği, kedi, insan figürleri, arabalar vb...) yer verdiği görülür. Gözlemlerinden süzülen varlıklar, sezgisel duyarlılığıyla birleştirilerek iki boyuta indirgediği kendi özgün şemalarına dönüşmüştür.

Muhammed'in bazı resimlerinde sadece kedilere; bazılarında uğur böceklerine, karıncalara ve tırtıllara; bazılarında insan figürlü kompozisyonlara yer verdiği görülmektedir. Bazı resimlerinde ise, bu farklı unsurların tamamını aynı anda kullandığı kompozisyonlar görülmektedir. Resim 1 ve 2'de kedili kompozisyonlara, Resim 3 ve 4'de çiçekli kompozisyonlara, Resim 5 ve 6'da arabalı kompozisyonlara, Resim 7 ve 8'de diğer hayvan figürlerinin merkeze alındığı kompozisyonlarına yer verilmiştir.

Resim 1. Kedili kompozisyon örneği 1.

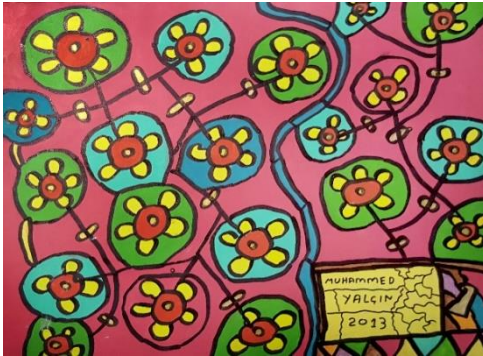

Resim 2. Kedili kompozisyon örneği 2.

Muhammed'in Resim 1 ve 2'de merkeze aldığı kedi karakterine vurgu yaparken; kedi figürünün çevresinde zaman zaman diğer kompozisyonlarında da vurguladığı bitki ve hayvan karakterleri gözlenmektedir.

Resim 3. Çiçekli kompozisyon örneği 1.

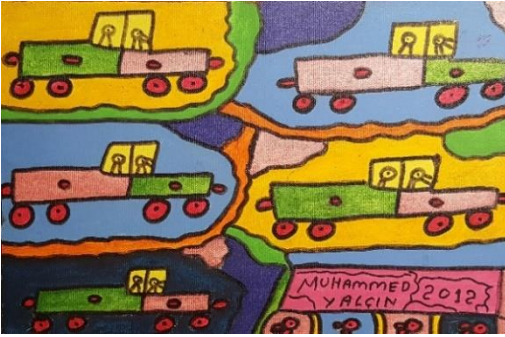
Resim 4. Çiçekli kompozisyon örneği 2.

Resim 3 ve 4'te yalnızca çiçek desenlerine yer verdiği ve bu temaya vurgu yaptığı gözlenmektedir. Resim 4 incelendiğinde diğer kompozisyonlardan farklı ve sınırlandırdığı kompozisyon içerisinde ele aldığı çizgisel çerçevelerin farklılaştığı ve bağlantısal çizgilere dönüştüğü görülmektedir. Bu çalışma figür ve mekân ilişkisi açısından da diğerlerinden farklıdır. Fonda diğer çalışmalarında çeşitli renkler görülürken bu çalışmanın fonunda tamamıyla tek renk kullanılmıştır.

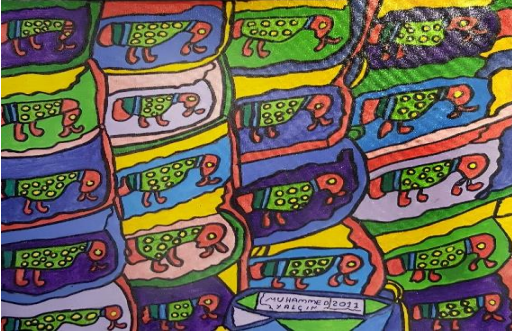

Resim 5. Arabalı kompozisyon örneği 1.

Resim 6. Arabalı kompozisyon örneği 2.

Resim 5 ve 6 da ise, merkeze araba deseninin profil görüntüsünü çapraz (kontrast) bir renk ilişkisiyle yerleştirdiği görülmektedir. Resim 5'te diğer kompozisyonlarda da ele aldığı karakterlere yer verirken, Resim 6'da birim tekrarları söz konusudur.

Resim 7. Tırtıllı kompozisyon örneği.

Resim 8. Uğur böcekli kompozisyon örneği.

Resim 7 ve 8'de hayvan karakterlerini betimlediği ve yine birim tekrarlarına gittiği görülmektedir. Resim 7'de aynı renklerle tekrarladığı bir tırtılın profil görüntüsünü farklı renklere sahip fonlarda betimlediği; Resim 8 de ise ateş böceğinin kuş bakışı görüntüsünü aynı resimsel ilişkiyle ele aldığı görülmektedir. Bunların yanı sıra Muhammed'in çalışmaları incelendiğinde bahsi geçen bu karakterlerin hemen hepsini başka bazı kompozisyonlarında da ele aldığı görülmektedir. Resim 9 ve Resim 10'da bu resimlerine yer verilmiştir.

Resim 9. Karışık figürlü kompozisyon örneği 1.

Resim 10. Karışık figürlü kompozisyon örneği 2.

Resim 9 ve Resim 10 Yalçın'ın farklı yıllarda yaptığı kompozisyonlardır. Bu araştırmada yer verilen önceki resimlerinde bir temaya odaklanıp o temaya dair karaktere vurgu yaptığı görülmektedir. Bu kompozisyonlarında ise, önceki karakterleri de içerisinde barındıran bir senteze gittiği, yani daha üst bilişsel bir özelliği ortaya koyduğu gözlenmektedir. Özçelik'e (2010) göre sentez özgün, yani bireyin bilgisi dâhilinde bir eşi ve benzeri bulunmayan bir malzeme, bir bilgi bütünü üretme, örneğin bir yazı, resim, şiir, melodi, deney düzeni vb. ortaya koyma, herhangi bir amaçla kullanılabilir özgün bir plan veya işlemler bütünü oluşturma sırasında yararlanılan bilişsel yeterlilikleri bu grupta sınıflandırmaktadır. Yalçın'ın resimlerinde de bu sınıflandırmaya uygun betimlemeler yer almıştır. Günlük yaşantısında sıklıkla karşılaştığı canlı ve cansız nesnelere sentezleyerek bu çalışmalarında ele aldığı görülmektedir.

Resim 11. M. Yalçın'ın duvar resmi.

Resim 12. M. Yalçın'ın evine yaptığı duvar resmi'nden kesit.

Yalçın bu düzenlemeleri tuval ve kâğıt haricinde çeşitli yüzeylere de uygulamıştır. Resim 12'de, Resim 11'de yer verilen Yalçın'ın ve ailesinin ikamet ettikleri evin dış cephesinde yer alan duvar resminden kesit alınmıştır. Bu görsel incelendiğinde de ele aldığı karakterlerin tamamından sentezine gittiği anlaşılmaktadır. Resimlerinde ele aldığı bazı imgeleri ise, sezgisel olarak işlediği düşünülmektedir (bkz. Resim 13).

Resim 13. Gözlemlerinin sonucu olarak, resimlerinde özgün tavrıyla ifadelendirdiği imgelerden örnekler.

Resim 13'te ele alınan kesitler farklı dönemlerdeki çalışmalardan alınmıştır. Bu imgenin katılımcının babasının dört tekerlekli mısır ve kestane arabası veya yeğenin bebeğinin arabası olabileceği düşünülmektedir.

Yalçın'ın resimleri incelendiğinde; çizgisel gelişim açısından, şematik dönem (7-9 yaş) özellikleri gösterdiği görülür. Yapıcı inşacı tip çocuk resminin özellikleri görülmektedir. Yapıcı inşacı tip çocuklar, parçaları birleştirerek resim yaparlar, parçadan bütüne giderler. Muhammed'in resimlerinde de bu sistem net bir şekilde dikkat çekmektedir. Şematik dönemde çocuk çevresinden haberdardır. Resimlerinde zengin bir şemaya sahiptir. Çocuğun çevresindeki her şeyin farkında olduğunu görmek mümkündür (Arıcı, 2006). Belirli bir sistematığı olan ve vurguya dayalı kontur çizgileri (bir nesnenin dış hatlarını gösteren çizgi) mevcuttur.

Armoni bilgisi olmamasına rağmen, renkleri kendine özgü bir sistematik içerisinde; kontrast renkleri, sıcak soğuk ve açık-koyu renk dağılımını şaşırtıcı bir şekilde etkili kullandığı görülmektedir. Valör (kademeli renk değeri) ve ton kullanmaksızın, renkleri doğrudan tüpten çıktığı ham haliyle iki boyutlu düz renk alanları şeklinde kullanmaktadır. Çizgi, renk, biçim ve lekesel tekrarlarla oluşan zengin ritmik düzenlerde kullandığı değişiklikler, çalışmalarını monotonluktan uzak tutmaktadır.

Mekanı ele alış bakımından her bir karakteri, sınırlandırdığı çizgisel alanlar içerisinde bütüne dahil ettiği görülmektedir (bkz. Resim 10). Perspektif etkisine sahip bir mekân kullanımı doğal olarak söz konusu değildir, çalışmalarında böyle bir kaygıya da rastlanmaz. Yüzey düzenlemesi özelliğine sahip kompozisyonlarında, her bir figür ve nesne kendine ait soyut mekânlara sahiptir. Bu soyut düzenlemelerde dekoratif bir renk kullanımı dikkati çekmekte olup, her bir nesne veya figürün bütüne ait parçalarında da yine dekoratif renklendirmeler söz konusudur. Bu açıdan bakıldığında da yine 7-9 yaş şematik dönem özelliği söz konusudur. Vurgulamak isteği figür veya nesneyi genellikle kompozisyonun merkezine yerleştirmekte, inşacı özelliğin net olarak görüldüğü parçalarla önce ifade etmek istediği biçime, ardından da kompozisyondaki bütüne ulaştığı görülmektedir (bkz. Resim 14).

Ritim (tekrar) açısından bakıldığında, kompozisyonlarında birim tekrarlarından sürekli faydalandığı görülmektedir (bkz. Resim 8). Birim, figür, nesne, renk tekrarlarında değişiklikler yaparak zengin ritmik düzenler oluşturması, resimlerinin en belirgin özelliğidir.

Denge (görsel oluşturan öğelerin kompozisyon düzenine uygun dağılımı) açısından incelendiğinde yön, biçim, renk, oran ve çizgilerin tamamen sezgisel bir kullanımla son derece etkili olduğu gözlenmektedir. Bütün bu özellikler açısından bakıldığında ise, şematik dönemin çok daha ilerisinde bir ifadelendirme durumu söz konusudur.

Resim 14. Figüre vurgu örneği.

Vurgu bakımından incelendiğinde, çocuk resimlerinin “boy hiyerarşisi” özelliğiyle öne çıkan ana karakter(ler)e başarılı bir biçimde dikkat çektiği ve kompozisyonun genellikle merkezine yerleştirdiği görülmektedir. Yine imzasını resmin karakteristiğine uygun biçimde vurguladığı ve o alanı da kendi içerisinde çizgilerle dengelediği görülmektedir. Vurgulanan temel karakter haricindeki alanı yaklaşık ölçülerde boyutlandırdığı ve sınırlandırdığı görülmektedir.

Tartışma ve Sonuç

Özgür’e (2013) göre; zekâ testlerinde 0-24 zekâ puanı olanlara ağır derecede zihin yetersizliği olan, 25-44 arası zekâ bölümü puanı olanlara öğretilebilir (orta) zihin yetersizliği olan, 45-74 zekâ bölümü puanı olanlara da eğitilebilir (hafif) zihin yetersizliği gibi terimler kullanılmaktadır. Bu aralıklar dikkate alındığında Muhammed Yalçın’ın da 2006 yılı sağlık raporunda 35-40 IQ aralığına sahip olduğu, yani orta derecede (öğretilebilir) zihin yetersizliği olduğu anlaşılmaktadır. Kişilerin yaratıcı becerilerini ortaya koymaları, yeni ve özgün bir ürün oluşturmaları, asgari düzeyde bir özgürlüğü gerektirir. Bu nedenle sentez düzeyinde davranışların ortaya konulması istendiğinde, öğrencilere özgürce üretecekleri ortam veya koşulların sağlanması gereklidir (Doğan, 2015, s. 94). Araştırma içeriğinden de anlaşılacağı gibi Yalçın’ın ailesi ona olanakları doğrultusunda azami düzeyde özgür çalışma ortamı oluşturmuş ve onun yaratıcı becerilerini ortaya koymasına olanak sağlamıştır. Muhammed Yalçın’a, kendisini ve yeteneklerini tanıma imkânı oluşturulduğunda, görsel sanat uygulamalarıyla üst düzey beceriler ortaya koyduğu görülmektedir. Resimlerinin estetik değerlere ve tamamen özgün niteliklere sahip olduğu görülmektedir. Yalçın’ın vasisi ile yapılan görüşmede, daha çok ifade ve iletişim aracı olarak kullandığı çalışmalarının; zihinsel gelişimine, psikolojik rahatlamasına ve kendisini ifade etmesine katkı sağladığı sonucuna ulaşılmıştır.

Bloom Taksonomisi’nin (bkz. Şekil-1) bilişsel basamakları göz önünde bulundurularak Yalçın’ın resimleri incelendiğinde, ‘bilgi’ basamağına uygun olarak kullandığı imgeleri (kedi, araba, uğur böcekleri vb.) bildiği, ‘kavrama’ basamağına uygun olarak özgün bir görsel ifade dili kullanarak imgeleri yeniden ifade edebildiği, ‘uygulama’ basamağına uygun olarak, daha önce başka çalışmaları da ele aldığı imgeleri tekrar uygulayabildiği, ‘analiz’ basamağına uygun olarak çalışmalarında bütünden parçaya gidebildiği, biçimsel olarak imgeleri ayrıştırabildiği, ‘sentez’ basamağına uygun olarak farklı imgeleri bir araya getirerek özgün görsel kompozisyonlar oluşturabildiği görülmektedir. Bu bağlamda Yalçın’ın resimleri incelendiğinde üst bilişsel düzeyde sentez basamağına uygun çalışmalar ortaya koyabildiği; ancak, engel durumu itibarıyla en üst bilişsel aşama olan ‘değerlendirme’ basamağına yönelik bir eylemi gerçekleştirmediği görülmektedir. Bloom Taksonomisi’nin (bkz. Şekil-1) duyuşsal basamakları göz önünde bulundurularak Yalçın’ın resimleri incelendiğinde, ‘alma’ basamağına uygun olarak uyarıcıları (kedi, araba, uğur böcekleri vb.) fark edebildiği, ‘tepkide bulunma’ basamağına uygun olarak farkına vardığı uyarıcılara ve imgelere çalışmalarında yer verdiği,

'değer verme' basamağına uygun olarak, kararlı ve tutumlu bir şekilde aynı imgelere odaklandığı, 'örgütlenme (bütünleştirme)' basamağına uygun olarak değerleri görsel olarak kavramsallaştırdığı görülmektedir. Bu bağlamda Yalçın'ın resimleri incelendiğinde üst duyuşsal düzeyde örgütlenme basamağına uygun çalışmalar ortaya koyabildiği; ancak, 'bir değerle niteleme' basamağına uygun bir eylemi engel durumu itibariyle gerçekleştiremediği görülmektedir. Bloom Taksonomisi'nin (bkz. Şekil-1) devinişsel (psikomotor) basamakları göz önünde bulundurularak Yalçın'ın resimleri incelendiğinde, 'algılama' basamağına uygun olarak çevresinin duyuları yardımıyla farkına varabildiği, 'kurulma' basamağına uygun olarak devinişsel bir davranışı (resim yapma eylemi) gerçekleştirmek üzere hazır olabildiği, 'kılavuzla yapma' basamağının üzerinde kendi disiplini oluşturabildiği, 'mekanikleşme' basamağına uygun olarak resim yapma eylemini sistematikleştirdiği ve Bloom'a göre en üst psikomotor beceri olan 'yaratma' basamağına uygun özgün resimler tasarlayabildiği görülmektedir.

Çalışmalarından da anlaşılacağı gibi Yalçın'ın, görsel sanatlar alanında özel yeteneğe sahip olabileceği düşünülmektedir. Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık (PDR) ve Özel Eğitim bölümleriyle işbirliği yapılarak görsel sanatlar uygulamalarıyla ilgili yeni araştırmalar oluşturulabilir. Muhammed'in sağlık raporu 2006 yılına ait olup, özel yeteneği 2009 yılı itibariyle gözlemlenmiştir. Bireyin özelliklerine uygun bir zekâ testi uygulanarak zekâ bölümünde değişiklik olup olmadığı incelenebilir.

Özetle, zihinsel veya bedensel yetersizliği olan diğer bireyler de sanatın herhangi bir dalına yönlendirilerek özgüven kazanmalarına, özel yeteneklerini tanımlarına katkı sağlanmalıdır. Çalışma alanı açısından bakıldığında görsel sanatlar, zihinsel yetersizliği olan bir birey için;

1. Kendisini ifade edebilmesi için iyi bir iletişim aracı olabilir.
2. Gözlem yapmasını ve içinde bulunduğu çevreye karşı farkındalığının artmasını sağlayabilir.
3. Sezgisel yönünün gelişmesine önemli katkılar oluşturabilir.
4. Özellikle, duyuşsal ve psikomotor becerilerinin gelişmesini sağlayabilir.
5. Ve en önemlisi de yaratıcı ve üretken bireyler haline gelmesini sağlayabilir.

Kaynaklar

- Arıcı, B. (2006). Resim, psikoloji ve çocuğun dünyasında resim [Painting, psychology, and painting in child mind]. *Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sanat Dergisi*, 10, 15-22.
- Çetin, Z., & Yaban, H. (2011). Özel gereksinimi olan çocuklar için görsel sanatlar eğitimi [Visual arts education for children with special needs]. N. Baykoç (Ed.), *Özel gereksinimli çocuklar ve özel eğitim [Children with special needs and special education]* içinde (ss. 405-424). Ankara: Erdem Matbaası.
- Doğan, N. (2015). Davranışların ölçülmesi [Measurement in behaviours]. H. Atılğan (Ed.), *Eğitimde ölçme ve değerlendirme [Measurement and evaluation in education]* içinde (ss. 81-118). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Erkuş, A. (2013). *Davranış bilimleri için bilimsel araştırma süreci [Scientific research process for behavioral sciences]*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Ersoy, A., & Yalçınoğlu, P. (2014). *Nitel araştırmaya giriş [Introduction to qualitative research]* (4. baskı). (P. Yaçınoğlu & A. Ersoy, Çev.). Ankara: Anı Yayıncılık. (Orijinal kitabın yayın tarihi 1992)
- Miles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis: An expanded Sourcebook* (2nd ed). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2011). *Çocuk gelişimi ve eğitimi modülü*. Retrieved from: http://www.megep.meb.gov.tr/mte_program_modul/moduller_pdf/
- Metin, N., & Iştan, S. (2011). Zihinsel engelli çocuklar ve eğitimleri [Mentally disabled children and their education]. N. Baykoç (Ed.), *Özel gereksinimli çocuklar ve özel eğitim. [Children with special needs and special education]* içinde (ss. 159-182). Ankara: Erdem Matbaası.
- Özbay, Y. (2013). *Üstün yetenekli çocuklar ve aileleri [Gifted children and their families]*. Ankara: Hangar Marka İletişimi ve Reklam Hizmetleri.
- Özçelik, D, A. (2010). *Yeni öğretim programlarına göre okullarda ölçme ve değerlendirme öğretmen el kitabı [Measurement and evaluation in schools according to new teaching programs a handbook for teachers]* (1. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Özgür, İ. (2013). *Engelli çocuklar ve eğitimi: Özel eğitim [Children with disabilities and their education: Special education]* (4. Baskı). Adana: Karahan Kitabevi.
- Punch, K. F. (2005). *Introduction to social research: Quantitative approaches*. London: Sage.
- Salderay, B. (2010). Engelli bireylerin yapmış olduğu görsel sanatlar çalışmalarının engelli birey aileleri ve engelli bireylerle çalışan eğitimciler tarafından değerlendirilmesi. [Evaluation of visual art works which made by handicapped persons by their families and educational staff]. *Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12(1), 219 -229.
- T.C. Resmi Gazete. (2005). *Engelliler Hakkında Kanun*. Retrieved from: <http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2005/07/20050707-2.html>
- Türkiye İstatistik Kurumu. (2002). *Engelli İstatistikleri*. Retrieved from: http://www.tuik.gov.tr/PreTablo.do?alt_id=1017
- Yüksel, A., Mil, B., & Bilim, Y. (2007). *Nitel Araştırma: Neden, nasıl, niçin? [Qualitative Research: Why, how, why?]*. Ankara: Detay Yayıncılık.

Ankara University Faculty of Educational Sciences Journal of Special Education

Year: 2018, Volume: 19, Number: 2, Page No: 335-354

DOI: 10.21565/ozelegitimdergisi.338752

RESEARCH

Received Date: 18.09.17

Accepted Date: 02.02.18

OnlineFirst: 12.02.18

An Investigation into Muhammed Yalcin Who is Talented and Mentally Disabled*

Kerim Laçınbay **
Gazi University

Meliha Yılmaz ***
Gazi University

Abstract

This research aims to examine the paintings of Muhammed Yalçın, who has 70% capacity loss to work, IQ level in the range of 35-40, and who is particularly talented in the field of visual arts, in terms of plastic values, the influence on his social development utilizing Bloom's Taxonomy. In the study, case study, which is among the qualitative research methods, was used. Examples from Muhammed Yalçın's paintings on paper, canvas, floor and wall, in which he transformed the slum house into a work of art, were collected. A semi-structured interview form was used to interview with his parents. Whether or not the paintings produced by Muhammad contributed to his communication skills was examined in his works. The paintings produced by him were analyzed descriptively using plastic values and Bloom's Taxonomy. In the study, it was observed that his works have aesthetic values and original qualities, and they contribute to his social development and psychological comfort. Furthermore, it was understood that he uses these images as means of expression and communication. When the pictures were analyzed according to Bloom's Taxonomy, it was seen that he could create works of art at 'synthesis' level in the cognitive domain, organization level in the affective domain, and affective level and origination level in psychomotor domain.

Keywords: Special education and art, individuals with intellectual disabilities, art education.

Recommended Citation

Laçınbay, K., & Yılmaz, M. (2018). An investigation into Muhammed Yalcin who is talented and mentally disabled. *Ankara University Faculty of Educational Sciences Journal of Special Education*, 19(2), 335-354. doi: 10.21565/ozelegitimdergisi.338752

*This work was presented as an oral presentation in the 2nd International Symposium on Philosophy, Education, Arts and History of Science.

**Res. Assist., E-mail: kerimlacinbay@gazi.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0003-1510-6265>

***Prof. Dr., E-mail: ameliha@gazi.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-7732-2660>

In Turkey, the related Law No. 5378 describes individuals with disabilities as the people who are affected by attitudes and environmental conditions that restrict their equal, full, and effective participation in the social life in their society due to physical, mental, cognitive, and sensory competence loss they have suffered from at various levels. When the literature on intellectual disabilities is examined, the most accepted definition is the one defined by the American Association for Mental Deficiency (AAMD) in 1983 and according to this definition, mental disability is "a condition of normal mental functioning in the developmental process that is disproportionately inadequate in normal mental functioning as well as in adaptive behavior (As cited by Metin and Işıtan, 2011, p.159).

According to the latest statistics on the disabilities of the Turkish Statistical Institute (TURKSTAT, 2002); 12.29% of Turkey's population has disabilities and 0.48% has intellectual disabilities. With these ratios, it is seen that approximately 13 out of every one hundred people have disabilities, and one out of every two hundred people have intellectual disabilities. When the whole population is taken into consideration in Turkey, this ratio is considerably high. However, people with disabilities people and their needs in our country are not fully known by other members of the society. Generally, an awareness of who the individuals with disabilities are and what their needs may be in the community has not been raised at the desired level because the extent of the number of individuals with disabilities is not widely acknowledged within the society and/or who is defined as having disabilities and what deficiencies are accepted as disabilities may not be known well by other citizens of the society (Salderay, 2010, p. 220).

Visual arts education helps children develop creative behaviors that they can use in different disciplines, use the art as a visual communication tool, gain aesthetic consciousness, think freely and originally, recognize individual differences and themselves. With these aspects, visual arts are an effective tool for individuals who need special education as well as healthy individuals. Given the historical perspective, when although they had certain disabilities, if they had special talents and when they demonstrated these talents at the right place and time, these individuals with disabilities who had special talents could attract attention of other people around. If the individuals have both a disability and a special or a superior ability, extraordinary examples come to light when they are able to demonstrate their talents. For example; Van Gogh, who was diagnosed as mentally ill by the doctors of that time, Frida Kahlo, a surrealist artist with a poliomyelitis in her childhood, Ludwig Van Beethoven, a world-famous composer and musician with hearing impairment, Turkish painter Esref Armagan, who is blind by genetic mutation, ALS-Stephan Hawking are among the leading names with different obstacles who have overcome their obstacles with their abilities. These people have become one of the leading figures of the world societies because their special talents make their disabilities unseen.

In the light of the information mentioned above, the aim of this study is to examine the paintings of Muhammed Yalcin, who has an IQ level in the range of 35-40 and have 70% capacity loss to work due to prenatal reasons according to his medical report, from the perspective of plasticity and to examine the effect of these studies on his social life and to examine his paintings by using Bloom's Taxonomy. Examining an individual who needs special education in terms of the cognitive, affective, and psychomotor domains has been thought to be beneficial for the relevant literature.

Method

Research Design

The model of this research is a case study which is a kind of qualitative research. According to Erkuş (2013), the single subject case study is included in the special case studies. Case study is the examination of an event in detail in any way that may be appropriate. Even if there are specific goals and research questions, the general purpose is to understand the event in all aspects as much as possible.

Participant

This research is a single subject case study of Muhammed Yalçın, who has a moderate intellectual disability (IQ, 35-40) with 70% capacity loss to work according to his medical report, and his paintings.

Data Collection Tools

Yalçın's house was visited twice during the research process. On the first visit, a semi-structured interview form was used to interview with the participant's legal parent and observations were conducted on Muhammed Yalçın and his work. Paper, canvas and wall paintings were photographed, and samples were collected. Then, on the same day, a special art gallery exhibition was visited in Ankara. Photographs were also collected from the canvas paintings at the exhibition. On the second visit to Yalçın family, Muhammed Yalçın painted on canvas and while he was painting, he was recorded with a camera. In order to ensure the ethical issues about the research, an informed consent form indicating voluntary participation was issued and a medical report issued by a health board was taken.

Semi-structured Interview Form. Since there was no direct communication with the participant due to his disability, the interview was made with his legal parent through this form. The related data about the participant was collected with the help of this form.

Observation. Photographs and video recordings were taken from the pictures he made on the paper, canvas, wall, and the floor.

Workshop. The participant was asked to paint acrylic paint on the canvas. This process was recorded with the camera.

Data Collection and Analysis/Application

A workshop was held on February 10th, 2017 to prove whether the visual works of arts belong to the participant himself. The whole work from the very beginning till the end (1 hour 37 minutes) was recorded with the camera. The paintings the participant created on paper, canvas, walls and floors were divided into categories and analyzed by the field experts according to their content and visual artistic features.

Results

Information and Findings about the Participant

When the participant's medical report was examined, it was seen that there was a 70% capacity loss to work due to prenatal reasons and his IQ level was in the range of 35-40. Muhammed Yalçın was born in 1988 as the fourth and last child of the Yalçın family, who moved to the province of Altındağ in Ankara in 1979. In 2009, he met with the painting and received the success award from the painting competition titled "I Can Do It" for the individuals with disabilities, organized by Gazi University in 2010. This award has increased his motivation for painting. He has been trained for a while at Çağdaş Eğitim ve Uygulama Okulu which is affiliated with Ministry of National Education (MoNE). He then joined a workshop at the private workshop of a tutor painter with three other individuals with disabilities. Since the Çağdaş Education School moved to Çankaya district, he could not continue his education because of financial impossibilities of his family. After a while, Muhammed's tutor painter recommended Muhammed's legal parent to design a room in their house as a painting room for Muhammed so that Muhammed could continue painting there. He first painted pictures on paper surfaces, followed by similar images on canvases, then repeatedly using his own characters in the shanties they were staying as tenants and the rooms they were staying at, he painted his pictures on the walls of the rooms that his family had reserved for them and on the walls of other rooms, and even on balcony walls. With the support of some of their visitors who saw his paintings on the walls, he holded exhibitions in a private gallery and in various public places in Ankara and in a shopping mall. In recent years, he continues to hold exhibitions in Çankaya Municipality Contemporary Arts Center.

Information and Findings about His Pictures

When the participant's painting process (workshop work) is examined, it is observed that he works in an overly rigorous and systematic manner. Despite not having any literacy, he was taught to write his name and the date on his paintings by his legal parent. When the paintings of Muhammad are examined, it can be seen that he turns the visual representation of the figures and objects he observes into the schematic forms he describes in his own way in compatible with the original form of these elements (e.g., the four-wheeled structure of cars, wing of ladybug, and the body details of a cat character). In these schematic forms, distinctive expressions are noteworthy, far from known stereotypes. Therefore, Muhammad Yalcin has created his own unique forms of expression that are far removed from observations and intuitions, far from using patterns or mold schemes (e.g., M-shaped birds, triangular roofed houses, ball shaped trees, etc.). By repeating these original forms, he revealed his own unique schemas. Most of his paintings seem to be based on a character that focuses on some thematic characters and has determined his compositions. It can be seen that all of his paintings include figures and objects (flowers, caterpillars, ladybugs, cats, human figures, cars, etc.) that are located around him and he can observe in his own environment. The entities that have been filtered out of his observations have been transformed into his own unique schemes, which he combined into his intuitive sensibility and reduced to two dimensions.

In some of his paintings, he seems to focus only on the cats, lunar lupins, abdomen and caterpillars and some other paintings include human figure compositions. In some of his paintings, there are compositions in which all these different elements are used at the same time. When Yalcin's paintings are examined; it can be seen that he is at the schematic period (7-9 years) in terms of linear drawing development. It is possible to see that the child is aware of everything around (Arıcı, 2010). In his paintings, the features of constructive type of child paintings are seen. Constructive children draw pictures by combining pieces, moving from piece to piece. This system is clearly seen in Muhammad's paintings. Contour lines with a specific system and emphasis are available in his paintings.

Although he has no knowledge of harmony, it is seen that he uses the colors in a unique systematic way and he uses contrast colors, warm-cold and light-dark colors in a surprisingly effective manner. Without the use of values and tones, the colors are used as two-dimensional solid color areas, as if they were directly from the tube. The changes in line, color, form, and repetition of rich rhythmic patterns keep his work away from monotony.

It is seen that he adds each figure in their own linear areas and boundaries to the whole in terms of the way he uses the surface. Naturally, he does not have the use of a space with a perspective, and there is no such concern in his works of art. In a composition with a surface-ruling feature, each figure and object have its own abstract spaces. The use of decorative colors is noteworthy in these abstract arrangements, and in each piece of object or figure, decorative colors are also mentioned. From this point of view, the 7- to 9-year-old schematic period feature is also mentioned. He usually places the figure or object he wants to emphasize at the center of the composition. Being in accordance with the features of the form that the constructivist characteristic clearly expresses, he first emphasizes the images and then puts those images into their places in the whole painting and thus reaches the compositional wholeness.

From a rhythm standpoint, it appears that he benefits from repetitions consistently in his compositions. The most prominent feature of his paintings is his ability to make rich rhythmic patterns by making changes in unit, figure, object, and color repetition. When viewed from the standpoint of equilibrium, it is observed that direction, shape, color, ratio, and lines are extremely effective with an intuitive use. From the point of view of all these characteristics, there is a case of expression that is far ahead of the schematic period. When examined in terms of emphasis, it appears that children's pictures have successfully attracted attention to the main character(s) with the "height hierarchy" feature and placed these figures at the center of the composition. Again, it emphasizes the signature in accordance with its characteristic and it seems that he balances that area with lines in itself.

Discussion and Conclusion

According to Özgür (2013), the people who get 0-24 points from IQ tests are called individuals with severe intellectual disabilities, the people who have 25-44 scores have moderate (teachable) intellectual disabilities, and the ones who get 45-74 points have mild intellectual disabilities and especially individuals with mild intellectual disabilities can be placed into educational environments appropriate for them. Taking these ranges into consideration, it is understood that Mohammed Yalcin has a range of 35-40 IQ in his 2006 medical report, meaning that he has moderate (teachable) intellectual disability.

A minimum level of freedom is required for people to reveal their creative skills and create a new and an original product. For this reason, when it is desired to put forward the behavior at the synthesis level, it is necessary to provide the environment or conditions that students will produce freely (Doğan, 2015, p. 94). As can be understood from the research content, Yalcin's family has created a maximum free work environment as much as possible and enabled him to reveal his creative skills. When Mohammed Yalcin is given the opportunity to recognize himself and his talents, it is seen that he has brought up high level skills with visual art applications.

It is seen that his paintings have aesthetic values and completely unique qualities. From the interview with Yalcin's legal parent, it was understood that his works of art that he uses mainly as a means of communication and expression have contributed well to his mental development, psychological relaxation, and self-expression. Considering the cognitive steps of Bloom's Taxonomy (Figure-1), when Yalcin's paintings are examined, it was seen that he knows the images (cat, car, lady beetle, etc.) he uses in accordance with the "Knowledge" level; that he could express the images again by using an original visual expression language in accordance with the 'Comprehension' level; that he could apply the images he has used in his previous works again in accordance with the 'Application' level; that he could use and apply deductive strategies in accordance with 'Analysis' level; that he could use different images together with each other to create original visual compositions in accordance with the 'Synthesis' level. In this context, when Yalcin's paintings are examined, it can be seen that he can create works of arts at metacognitive level in accordance with the 'Synthesis' level. However, it is evident that he cannot create works of art at the 'Evaluation' level, which is the highest cognitive level in Bloom's Taxonomy, due to his disability.

Considering the affective steps of Bloom's Taxonomy (Figure-1), when Yalcin's paintings are examined, it was seen that he could recognize the stimuli (cats, cars, ladybugs, etc.) in accordance with the 'Receiving' level; that he could use these images and stimuli he noticed in his works of art in accordance with the 'Responding' level; that he could focus on the same images in a determined and coherent way in accordance with the 'Valuing' level; that he could conceptualize the images visually in accordance with the 'Organizing' level. In this context, when Yalcin's paintings are examined, it can be seen that he can reach the 'Organizing' level in the affective domain but he cannot reach the 'Characterizing' level in his works of art due to his disability.

Considering the psychomotor steps of Bloom's Taxonomy (Figure-1), when Yalcin's paintings are examined, it was seen that he could perceive the environment he was in through his senses in accordance with the 'Perception' level; that he could be ready to perform a psychomotor behavior (painting act) in accordance with the 'Set' level; that he could establish his own discipline in accordance with the 'Guided Response' level; that he could systematize the painting act in accordance with the 'Mechanism' level. And finally, it was seen that he could create works of art in the 'Origination' level, which is the highest level in the affective domain.

As can be understood from his works, Yalcin has a talent in the field of visual arts. However, new investigations can be created by cooperating with the Guidance and Psychological Counseling and Special Education departments to determine if he is gifted. Muhammad's medical report belongs to the year 2006 and he has been able to recognize his special ability as of 2009. A current IQ test can be sought to see how art influences mental development in what direction and in what way.

To sum up, it can be said that other individuals with disabilities can also be led to any branch of art and thus they can be given a great opportunity and environment that can help them recognize their special talents and find a great atmosphere for their self-reliance. From the point of view of our field of study, for individuals with intellectual disabilities, visual arts;

1. Can be a good communication tool to express themselves,
2. Can help them observe their environment and increase their awareness level about this environment,
3. Can contribute well to improve their intuitive thinking skills,
4. Can contribute well to improve their affective and psychomotor skills, and
5. Can help them become creative and productive individuals in their societies.